

Z.B.

ΑΡΙΘΜΟΣ: 1033/2015

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΜΗΜΑ Η

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Μαρί Δεργαζαριάν, Εφέτη, και τη Γραμματέα Βικτωρία Χορτατσιάνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, στις 13 Μαρτίου 2015, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Της
ὁμόρρυθμης εταιρίας με την επωνυμία

και με τον
διακριτικό τίτλο η οποία
εδρεύει στη Δημοτική Κοινότητα (οδός

) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία
εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της
Δημήτριο Γκολέμη (Α.Μ. 412 Δ.Σ. Σερρών) με δήλωση.

ΤΟΥ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ:
κατοίκου της
Δημοτικής Ενότητας ο οποίος
παραστάθηκε δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του
Οδυσσέα Μαραγκάκη (Α.Μ. 571 Δ.Σ. Σερρών).

Ο ενάγων με αγωγή του κατά της
εναγομένης προς το Μονομελές Πρωτοδικείο Σερρών
(αριθμός έκθεσης κατάθεσης 2308ΜΤ 200/17-08-2011)

2 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

ζήτησε ότι ανέφερε σ' αυτήν. Το Δικαστήριο αυτό με την οριστική απόφασή του 142/2013 δέχθηκε εν μέρει την αγωγή. Κατά της απόφασης αυτής παραπονεείται η εναγομένη και ήδη εκκαλούσα με την έφεσή της (αριθμ. εκθ. κατάθεσης 117/30-10-2013), δικάσιμος της οποίας ορίσθηκε η 31-01-2014, κατά την οποία και συζητήθηκε, επειδή όμως δεν εκδόθηκε απόφαση μέχρι της 12-12-2014 επί της υπόθεσης και δεν ήταν δυνατή η έκδοσή της, γιατί το μέλος του Δικαστηρίου και ορισθείσα Εισηγήτρια Εφέτης επέστρεψε την σχετική δικογραφία λόγω παραιτήσεως της στον αρμόδιο Γραμματέα. Με την 603/2014 πράξη επανάληψης συζητήσεως και κλήσης της Διευθύνουσας το Εφετείο τούτο ορίσθηκε νέα δικάσιμος της υπόθεσης αυτής που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (13-03-2015) προκειμένου να επαναληφθεί η συζήτηση.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης και κατά την εκφώνησή της από το σχετικό πινάκιο στη σειρά της, ο πληρεξούσιος δικηγόρος της εκκαλούσας δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, αλλά κατέθεσε μονομερή δήλωση του άρθρου 242 παρ. 2 του ΚΠολΔ, όπως ισχύει, και προκατέθεσε προτάσεις. Αντίθετα ο πληρεξούσιος δικηγόρος του εφεσιβλήτου παραστάθηκε στο ακροατήριο, και αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε.

3 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Νομίμως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου με την υπ' αριθ. 603/2014 πράξη της Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Εφετείου Θεσσαλονίκης η με αριθ. έκθ. κατάθ. 117/30-10-2013 έφεση, για τον λόγο ότι, μολονότι η υπόθεση είχε συζητηθεί κατά την ορισθείσα δικάσιμο της 31-1-2014, μέχρι τις 12-12-2014 δεν είχε εκδοθεί απόφαση, καθόσον το μέλος του Δικαστηρίου και ορισθείσα ως εισηγήτρια Εφέτης Αθανασία Μπαχάρη αποχώρησε από την υπηρεσία και επέστρεψε τη δικογραφία στη Γραμματεία του Δικαστηρίου.

Η από 23-10-2013 με αριθ. έκθ. κατάθ. 117/30-10-2013 (αριθ. κατάθ. στη γραμματεία του Εφετείου 3836/12-11-2013) έφεση της εκκαλούσας-εναγομένης που στρέφεται κατά της υπ' αριθ. 142/2013 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου εκδοθείσα αντιμωλία των διαδίκων, κατά την τακτική διαδικασία, έχει ασκηθεί νομότυπα με την κατάθεση δικογράφου στη γραμματεία του Δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση (άρθρο 495 παρ. 1 ΚΠολΔ) και εμπρόθεσμα (άρθρα 495 επ., 511 επ., 516 παρ. 1 και 517, 518 παρ. 1 ΚΠολΔ), δεδομένου ότι, όπως προκύπτει από την από 4-10-2013 βεβαίωση του

4 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Σερρών
επί του αντιγράφου της εκκαλουμένης
απόφασης, αυτή επιδόθηκε στην εκκαλούσα στις 4-10-
2013 (άρθρα 495, παρ. 1 και 2, 511, 513 παρ. 1, 516
παρ. 1, 517, 518 παρ. 1 και 520 ΚΠολΔ). Επομένως
πρέπει η έφεση να γίνει τυπικά δεκτή, εφόσον
καταβλήθηκε και το κατ' άρθρο 495 παρ. 4 ΚΠολΔ
παράβολο (βλ. το υπ' αριθ. 22847 διπλότυπο
είσπραξης) και να ερευνηθεί περαιτέρω, ως προς το
παραδεκτό και το βάσιμο των λόγων της (άρθρο 533 § 1
ΚΠολΔ), κατά την ίδια διαδικασία που εκδόθηκε η
εκκαλουμένη απόφαση.

Στην προκειμένη περίπτωση ο εφεσίβλητος
ενάγων με την υπ' αυξ. αριθ. κατάθεσης 2308 ΜΤ
200/2011 αγωγή του ενώπιον του Μονομελούς
Πρωτοδικείου Σερρών εξέθετε ότι είναι επαγγελματίας
φωτογράφος από το έτος 1988, έχοντας δημιουργήσει το
προσωπικό του φωτογραφικό αρχείο που περιλαμβάνει,
μεταξύ άλλων, και 1.200 φωτογραφίες με τα αξιοθέατα
του νομού . Ότι τον Ιούνιο του 2010 διαπίστωσε
ότι η εναγομένη, ομόρρυθμη εταιρία, που έχει ως
κύριο αντικείμενο της επιχειρηματικής της
δραστηριότητας, την παραγωγή προγραμμάτων
ηλεκτρονικών υπολογιστών, τη δημιουργία ιστοσελίδων
και πώληση διαφημιστικού χώρου ή χρόνου στο
διαδίκτυο, στην ιστοσελίδα με τον τίτλο www.

5 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

που διατηρούσε στο διαδίκτυο, είχε
αναρτήσει 983 από τις φωτογραφίες, που αποτελούσαν
μέρος του προσωπικού του αρχείου, χωρίς να ζητήσει
την προηγούμενη άδειά του, παρέχοντας μάλιστα
πληροφορίες σχετικά με τα τουριστικά αξιοθέατα του
νομού Σερρών, ενώ υπήρχαν διαφημιστικές καταχωρήσεις
τοπικών επιχειρήσεων. Ότι οι ως άνω φωτογραφίες
αποτελούσαν πρωτότυπες πνευματικές δημιουργίες του,
αφού αποτυπώνουν ένα αποτέλεσμα που προέκυψε μετά
από επίμονη και κοπιαστική επιλογή των αξιοθεάτων
του νομού Σερρών και των παραδοσιακών εκδηλώσεων
αυτού, ελήφθησαν δε πολλές φορές κάτω από αντίξοες
συνθήκες και επί πλέον διακρίνονται για τις
αντιθέσεις των χρωμάτων και την ιδιαίτερη
επεξεργασία τους. Ότι κατά την ανωτέρω χρήση δεν
μνημονευόταν το όνομά του ως δημιουργού αυτών, παρά
μόνον με μικρά γράμματα αναγραφόταν ως πηγή των
φωτογραφιών οι λέξεις που αποτελεί τον
διακριτικό τίτλο της ομόρρυθμης εταιρίας που έχει
συστήσει αυτός με τον αδελφό του
Ότι με την ενέργειά της αυτή η εναγομένη προσέβαλε
παράνομα και υπαίτια (με πρόθεση) την πνευματική του
ιδιοκτησία επί των φωτογραφιών, προκαλώντας επίσης
σ' αυτόν ηθική βλάβη. Με βάση το ιστορικό αυτό
ζητούσε ο ενάγων να υποχρεωθεί η εναγομένη (μετά τον
παραδεκτό περιορισμό του αιτήματος της αγωγής) να

6 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

του καταβάλλει το ποσό των 29.490 ευρώ ως αποζημίωση που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της αμοιβής που θα καταβαλλόταν σ' αυτόν για την εκμετάλλευση εκ μέρους της εναγομένης του πνευματικού του έργου χωρίς την άδειά του, καθώς επίσης και ποσό 12.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη από την αδικοπρακτική συμπεριφορά της εναγομένης, με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής και περαιτέρω ζητούσε να υποχρεωθεί η εναγομένη σε παράλειψη της προσβολής στο μέλλον της πνευματικής του ιδιοκτησίας με την απειλή χρηματικής ποινής ύψους 870 ευρώ και προσωπικής κράτησης σε βάρος των νομίμων εκπροσώπων της. Επικουρικώς δε ζητούσε με την αγωγή του να υποχρεωθεί η εναγομένη να του καταβάλλει το ποσό των 14.745 ευρώ, κατά το οποίο αυτή κατέστη πλουσιότερη σε βάρος της περιουσίας του χωρίς νόμιμη αιτία. Η αγωγή αυτή με το ως άνω περιεχόμενο ήταν πλήρως ορισμένη αναφέρονσα όλα τα αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων που επικαλείτο ο ενάγων ότι παραβίασε η εναγομένη, χωρίς περαιτέρω να απαιτείται η εξειδίκευση εκάστης των φωτογραφιών και σε τι συνίσταται η πρωτοτυπία της. Επί της αγωγής αυτής το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εξέδωσε την εκκαλουμένη απόφαση, με την οποία έκανε κατά ένα μέρος δεκτή την αγωγή ως κατ' ουσία βάσιμη. Κατά της απόφασης αυτής

7 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

η εκκαλούσα - εναγομένη άσκησε την υπό κρίση έφεση,
με την οποία παραπονείται για εσφαλμένη εφαρμογή του
νόμου και κακή εκτίμηση των αποδείξεων από το
Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, ζητεί δε την εξαφάνιση της
εκκαλουμένης, προκειμένου να απορριφθεί η εναντίον
της αγωγή ως κατ' ουσία αβάσιμη.

Από τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του
ν. 2121/1993 «πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά
δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα» συνάγεται ότι το
έργο, ως πνευματικό δημιούργημα λόγου, τέχνης ή
επιστήμης που εκφράζεται με οποιαδήποτε μορφή
προσιτή στις αισθήσεις, προστατεύεται από την
πνευματική ιδιοκτησία [που περιλαμβάνει το δικαίωμα
της εκμετάλλευσης του έργου (περιουσιακό δικαίωμα)
και το δικαίωμα της προστασίας του προσωπικού τους
δεσμού προς αυτό (ηθικό δικαίωμα)], εφόσον
ανταποκρίνεται στις προϋποθέσεις της γενικής ρήτηρας
(άρθρο 2 παρ. 1), δηλαδή εφόσον είναι πρωτότυπο. Η
«πρωτοτυπία», η έννοια της οποίας δεν προσδιορίζεται
γενικά από τον νόμο, είναι, κατά τη θεωρία της
στατιστικής μοναδικότητας που επικρατεί στη
νομολογία, η κρίση ότι κάτω από παρόμοιες συνθήκες
και με τους ίδιους στόχους κανένας άλλος δημιουργός,
κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να
δημιουργήσει έργο όμοιο ή ότι παρουσιάζει μία
ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο «δημιουργικού

8 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

ύψους», έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να
διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας ή
από άλλα παρεμφερή γνωστά έργα (βλ. Μ.-Θ. Μαρίνο,
Πνευματική Ιδιοκτησία, 2004, αρ. 145 επ., σελ. 76,
Δ. Καλλινίκου, Πνευματική Ιδιοκτησία και Συγγενικά
Δικαιώματα, 2005, αρ. 21 επ., σελ. 27, ΕφαΘ
4793/2009 ΔΕΕ 2010,50, ΕφαΘ 885/2009 ΔΕΕ 2009,707,
ΕφαΘ 5863/2008 ΕΛΔνη 2009,585). Στο άρθρο 2 παρ. 1
του παραπάνω νόμου απαριθμούνται εκτενώς,
ενδεικτικά, τα πνευματικά δημιουργήματα που εφόσον
είναι πρωτότυπα θεωρούνται έργα και είναι
αντικείμενα της πνευματικής ιδιοκτησίας, με πρώτα τα
«γραπτά κείμενα», κυριότερα είδη των οποίων είναι οι
επιστημονικές πραγματείες κ.λπ. Στην ενδεικτική
απαρίθμηση αναφέρονται επίσης «... τα έργα των
εικαστικών τεχνών, στα οποία περιλαμβάνονται ... οι
φωτογραφίες ...». Η φωτογραφία, συνεπώς, συνιστά
πνευματικό δημιούργημα που, εφόσον είναι πρωτότυπο,
θεωρείται «έργο», ο δημιουργός του οποίου αποκτά επ'
αυτού πνευματική ιδιοκτησία κατ' άρθρο 1 παρ. 1 ν.
2121/1993. Σκόπιμα δε στο άρθρο αυτό χρησιμοποιείται
ο όρος «φωτογραφίες» και όχι «φωτογραφικά έργα»,
επειδή πρόθεση του νομοθέτη ήταν η προστασία κάθε
φωτογραφίας. Ακόμη, το άρθρο 2 του ν. 2121/1993
είναι σύμφωνο με το άρθρο 6 της Οδηγίας 93/98 της
Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διάταξη αυτή δέχεται μεν την

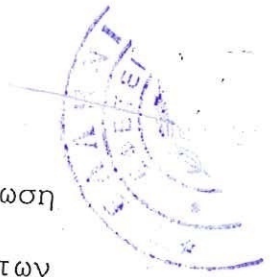
9 η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

προϋπόθεση της «δημιουργίας», αλλά επιβάλλει ως μοναδικό κριτήριο της πρωτοτυπίας να είναι η φωτογραφία «προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού της», δηλ. ουσιαστικά να μην είναι αντιγραφή, αποκλείοντας κάθε άλλο αυστηρότερο κριτήριο (βλ. ΑΠ 1493/2009 ΧρΙΔ 2010,568, ΕφΑΘ 2724/2012 ΔΕΕ 2012, 1127, ΕφΑΘ 2648/2010 ΕΛΔνη 20122, 830). Η πρωτοτυπία εντοπίζεται στην επιλογή ή σκηνοθεσία θεμάτων ή αντικειμένου, την επιλογή του τόπου και χρόνου, την γωνία φωτογράφισης, τον φωτισμό, τη σχέση φωτογραφιζομένου αντικειμένου με τον περιβάλλοντα χώρο, τις αντιθέσεις χρωμάτων, αλλά και την ενδεχόμενη επεξεργασία της φωτογραφίας. Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 ν. 2121/1993 «ο δημιουργός ενός έργου είναι ο αρχικός δικαιούχος του περιουσιακού και του ηθικού δικαιώματος επί του έργου». Η θεμελιώδης στο δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας αρχή του δημιουργού συνδέεται άμεσα και αποκλειστικά με τη δημιουργική πράξη, η οποία αποτελεί πράξη υλική, εξωτερική ή πραγματική. Έννομη συνέπεια αυτής είναι η πρωτογενής κτήση της πνευματικής ιδιοκτησίας (βλ. Γ. Κουμάντο, Πνευματική ιδιοκτησία, 2002, σελ. 167-168, ΕφΘεσ 1031/2008 ΕπισκεΔ 2008, 872, ΕφΠατρ 1145/2007 ΑχΝομ 2008, 56, ΕφΑΘ 3252/2002 ΧρΙΔ 2003, 465). Ακολουθως, στο άρθρο 65 του ν. 2121/1993 προβλέπεται ένα πλέγμα αστικών

10η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

κυρώσεων που ισχύει ενιαία σε κάθε περίπτωση
προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή των
συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς να αποκλείεται η
συμπληρωματική εφαρμογή του ΑΚ. Συγκεκριμένα, με το
άρθρο 65 ο δημιουργός μπορεί να εγείρει
αναγνωριστική αγωγή του δικαιώματός του, αγωγή για
άρση της προσβολής και παράλειψη αυτής στο μέλλον,
αγωγή για απόδοση του αδικαιολογήτου πλουτισμού,
αγωγή για απόδοση του κέρδους και αγωγή για
αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής
βλάβης. Ειδικότερα, η προσβολή απόλυτου και
αποκλειστικού δικαιώματος, όπως το δικαίωμα της
πνευματικής ιδιοκτησίας, συνιστά πράξη παράνομη και,
εφόσον γίνεται υπαίτια, συνιστά αδικοπραξία, επειδή
ενέχει αφ' εαυτής εναντίωση προς την αποκλειστική
εξουσία του δικαιούχου. Δηλαδή, το γεγονός της
επέμβασης δημιουργεί και την παράνομη πράξη κατ'
άρθρο 914 ΑΚ και την ειδική διάταξη του άρθρου 65
του ν. 2121/1993. Γενικά, ως παράνομη προσβολή
ισχύει κάθε πράξη που επεμβαίνει στις εξουσίες
(ηθικές ή περιουσιακές) του δημιουργού και γίνεται
χωρίς την άδεια του, χωρίς να συντρέχει άλλος λόγος
που να αίρει τον παράνομο χαρακτήρα της προσβολής.
Το άρθρο 65 του ν. 2121/1993 αποτελεί ειδική διάταξη
σε σχέση με το άρθρο 914 ΑΚ, το οποίο εφαρμόζεται,
όπου η ως άνω ειδική διάταξη αφήνει κενά και στον

11η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

βαθμό που δεν είναι ασυμβίβαστη η ανάλογη εφαρμογή
με το νομοθετικό πνεύμα που διέπει τις διατάξεις των
άρθρων 63 επ. του ν. 2121/1993. Η υπαιτιότητα
απαιτείται μόνο για την αξίωση αποζημίωσης, ενώ η
ίδια η πράξη της προσβολής συνεπάγεται και το
παράνομο (βλ. ΑΠ 872/2009 ΧρΙΔ 2010, 298, ΑΠ
1493/2009 ΧρΙΔ 2010,568). Τέλος στο άρθρο 14 αυτού
ορίζεται ότι δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση
εξουσιών από το περιουσιακό δικαίωμα, την ανάθεση ή
την άδεια εκμετάλλευσης και την άσκηση του ηθικού
δικαιώματος είναι άκυρες αν δεν καταρτισθούν
εγγράφως. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεσθεί μόνον
ο πνευματικός δημιουργός. Καθιερώνεται, συνεπώς, ως
γενικός κανόνας ο έγγραφος τύπος, ο οποίος έχει
συστατικό χαρακτήρα. Η διάταξη αυτή είναι
αναγκαστικού δικαίου, αφού η μη τήρηση του τύπου
επιφέρει ακυρότητα των δικαιοπραξιών αυτών, η οποία,
όμως, είναι σχετική, γιατί εναπόκειται στον
δημιουργό να την επικαλεστεί (ΑΠ 1306/2012 Αρμ 2013,
761).

Στην προκειμένη περίπτωση από την ένορκη
κατάθεση του μάρτυρος που εξετάσθηκε στο ακροατήριο
του Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου και περιέχεται στα
ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη απόφαση πρακτικά, την
ανώμοτη κατάθεση του νομίμου εκπροσώπου της
εναγομένης, από την εκτίμηση των νομίμως και με

12η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

επίκληση εκατέρωθεν προσκομιζομένων εγγράφων, άλλα
εκ των οποίων λαμβάνονται υπόψη προς άμεση απόδειξη
και άλλα για την συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, για
μερικά εκ των οποίων μάλιστα γίνεται παρακάτω ειδική
αναφορά, χωρίς όμως να παραλειφθεί κανένα από αυτά
για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, τις υπ'
αριθ. 31, 32 και 33/24-1-2014 ένορκες βεβαιώσεις των
και

ενώπιον της Ειρηνοδίκου
οι οποίες ελήφθησαν με επιμέλεια της εκκαλούσας-
εναγομένης, κατόπιν νομότυπης και εμπρόθεσμης
κλήτευσης του εφεσιβλήτου - ενάγοντος (βλ. την υπ'
αριθ. 4694Δ/21-1-2014 έκθεση επίδοσης του δικαστικού
επιμελητή στο Πρωτοδικείο

και από τα διδάγματα της κοινής
πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το
Δικαστήριο, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά
περιστατικά: Ο ενάγων είναι επαγγελματίας φωτογράφος
από το έτος 1988, ενώ μαζί με τον αδελφό του
συνέστησαν ομόρρυθμη εταιρία με την
επωνυμία και τον
διακριτικό τίτλο με έδρα τις
όπου διατηρούν κατάστημα πώλησης φωτογραφικών ειδών
και φωτογραφικής κάλυψης κοινωνικών εκδηλώσεων. Στα
πλαίσια της επαγγελματικής του δραστηριότητας κατά
τα έτη από το 1998 έως το 2006 φωτογράφησε τα

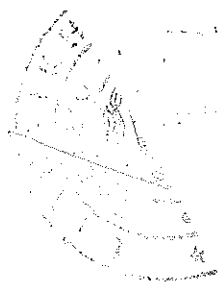
13η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

αξιοθέατα του νομού δημιουργώντας ένα
προσωπικό αρχείο. Το εν λόγω αρχείο αποτελούν 1.200
φωτογραφίες που απεικονίζουν τοπία σε διάφορες
εποχές του έτους, αρχαιολογικά μνημεία, λαογραφικές
εκδηλώσεις και είδη χλωρίδας και πανίδας του νομού

Το έτος 2005 ο ομόρρυθμος εταίρος και
νόμιμος εκπρόσωπος της ομόρρυθμης εταιρίας με την
επωνυμία

κατήρτισε σύμβαση με τη Νομαρχιακή
Αυτοδιοίκηση δυνάμει της οποίας η εταιρία
ανέλαβε το έργο της δημιουργίας ενός dvd με τα
αξιοθέατα του νομού Σερρών που θα αποτελούσε (κατά
τα αναφερόμενα στην από 8-9-2005 σύμβαση) έναν
τουριστικό-ταξιδιωτικό οδηγό και θα περιελάμβανε i)
video, ii) φωτογραφίες (ευκρινείς) και iii)
κείμενα. Σαν βάση των κειμένων θα λαμβάνονταν το ήδη
υπάρχον υλικό του cd-rom της Νομαρχίας με τις
ενδεχόμενες απαιτούμενες διορθώσεις, προσθήκες,
αφαιρέσεις και βελτιώσεις. Επίσης ανέλαβε το έργο
της αναπαραγωγής του dvd σε 7.400 τεμάχια. Η
εναγομένη ομόρρυθμη εταιρία έχει ως αντικείμενο της
επιχειρηματικής της δραστηριότητας την εμπορία, την
παραγωγή προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, τις
υπηρεσίες δημιουργίας ιστοσελίδας στο διαδίκτυο, τις
υπηρεσίες ιστοφιλοξενίας (web hosting), την πώληση
διαφημιστικού χώρου ή χρόνου στο διαδίκτυο με αμοιβή

14η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

ή βάσει σύμβασης και βασικές υπηρεσίες διαδικτύου.
Τον Ιούνιο του 2010 ο ενάγων διαπίστωσε ότι στην
ιστοσελίδα που έχει δημιουργήσει η εναγομένη στο
διαδίκτυο με τον τίτλο και με
την οποία παρέχονταν πληροφορίες για τον νομό
και τα τουριστικά του αξιοθέατα, είχαν αναρτηθεί 983
φωτογραφίες από το προσωπικό αρχείο του ενάγοντος.
Στην ιστοσελίδα αυτή υπήρχαν και πολλές διαφημίσεις
τουριστικών επιχειρήσεων του νομού Επίσης
στην εν λόγω ιστοσελίδα, κάνοντας είσοδο στην
ενότητα photo gallery, εμφανίζονταν υποενότητες
αντίστοιχες με την θεματολογία των φωτογραφιών και
συγκεκριμένα εμφανίζονταν η με 63
φωτογραφίες, η πόλη των με 138 φωτογραφίες, ο
με 68 φωτογραφίες, η με 55
φωτογραφίες, η με 63 φωτογραφίες,
Μοναστήρια του νομού με 55 φωτογραφίες, τα
με 50 φωτογραφίες, η με 66
φωτογραφίες, ο με 128 φωτογραφίες,
το με 43 φωτογραφίες, το με
51 φωτογραφίες, η με 74 φωτογραφίες, η
με 41 φωτογραφίες, η με 53 φωτογραφίες
και η με 35 φωτογραφίες. Από την επισκόπηση
του συνόλου των φωτογραφιών προκύπτει ότι αυτές δεν
αποτελούν απλή φωτογραφική και υλική αποτύπωση των
αξιοθεάτων, μνημείων, πόλεων, κωμοπόλεων και χωριών

του νομού αλλά εμφανίζεται σ' αυτές μία
ατομική ιδιομορφία που αντανακλά την ιδιαιτερότητα
της καλλιτεχνικής δημιουργίας του ενάγοντος και
θεμελιώνεται στα ειδικά τεχνικά μέσα που
χρησιμοποίησε, την παρατηρητικότητα του, αλλά και τη
μακρά και επίπονη εργασία του να συλλέξει τις εν
λόγω φωτογραφίες, προκειμένου να προκύψει το
συγκεκριμένο αρμονικό σύνολο. Τα ως άνω στοιχεία
πιστοποιούν ότι το συγκεκριμένο έργο είναι προσωπικό
πνευματικό δημιούργημα του ενάγοντος που αντανακλά
την προσωπικότητά του ως δημιουργού, δηλαδή την
έμπνευση, την ευαισθησία, τη διορατικότητα, τη
γνώση, την παρατήρηση, τον υπολογισμό και την
εμπειρία του στη δημιουργική διαδικασία που επέφερε
το συγκεκριμένο αποτέλεσμα. Από τα προσκομιζόμενα
και επικαλούμενα αποδεικτικά στοιχεία αποδεικνύεται
ότι το εν λόγω έργο παρουσιάζει μία ιδιομορφία, η
πρωτοτυπία του δε συνίσταται στην επιλογή των
θεμάτων, στον τρόπο (την γωνία) της φωτογράφισης,
τον φωτισμό, τη θέση του φωτογραφιζομένου
αντικειμένου (των αξιοθεάτων και των μνημείων) στον
περιβάλλοντα χώρο, στην επιλογή των χρωμάτων, αλλά
και την ιδιαίτερη επεξεργασία των φωτογραφιών. Ήτοι
δεν αποτελούσαν απλώς μια φωτογραφική αποτύπωση ενός
τοπίου ή αντικειμένου ή προσώπου. Οι εν λόγω
φωτογραφίες αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα της

16η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

εναγομένης, χωρίς προηγουμένως αυτή να λάβει την
άδεια του ενάγοντος, φέρουν δε στο κέντρο τους με
αχνά γράμματα τον τίτλο της ιστοσελίδας
ενώ σ' αυτήν αναφέρεται
επίσης με μικρά γράμματα ότι οι φωτογραφίες έχουν
ληφθεί από το «photo klik», δηλαδή από την ομόρρυθμη
εταιρία, στην οποία μετέχει ο ενάγων ως ομόρρυθμος
εταίρος (και της οποίας αποτελεί τον διακριτικό
τίτλο). Η εναγομένη βέβαια ισχυρίσθηκε ότι τις
φωτογραφίες τις έλαβε από το dvd της Νομαρχίας
Σερρών, στην οποία είχε μεταβιβάσει τα δικαιώματά
της από την πνευματική ιδιοκτησία επί των
φωτογραφιών η ομόρρυθμη εταιρία που μετείχε ο
ενάγων, στην τελευταία δε είχε μεταβιβάσει τα ως άνω
δικαιώματα ο ίδιος ο ενάγων. Ήτοι ισχυρίζεται ότι ο
ενάγων μεταβίβασε τα δικαιώματα της πνευματικής του
ιδιοκτησίας επί των εν λόγω φωτογραφιών στην
ομόρρυθμη εταιρία στην οποία μετείχε ως ομόρρυθμος
εταίρος, η οποία εταιρία στη συνέχεια μεταβίβασε με
την προαναφερθείσα σύμβαση το σχετικό δικαίωμα
εκμετάλλευσης αυτών στη Νομαρχία Όπως όμως
ήδη αναφέρθηκε, στο έγγραφο της σύμβασης ουδόλως
αναφέρεται ότι μεταβιβάζονται δικαιώματα από την
πνευματική ιδιοκτησία επί των φωτογραφιών αυτών στη
Νομαρχία αλλά απλώς η ομόρρυθμη εταιρία με
την επωνυμία

17η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

ανέλαβε το έργο της δημιουργίας ενός dvd με τα
αξιοθέατα του νομού Σερρών που θα συνοδεύονταν από
διευκρινιστικά κείμενα και θα αποτελούσε ένα
τουριστικό-ταξιδιωτικό οδηγό, καθώς επίσης (ανέλαβε
το έργο) της αναπαραγωγής αυτού σε 7.400 αντίτυπα.
Ουδόλως αναφέρεται στη σύμβαση η οποιαδήποτε
μεταβίβαση του δικαιώματος εκμετάλλευσης της
πνευματικής ιδιοκτησίας του δημιουργού των
φωτογραφιών, καθώς επίσης και η δυνατότητα της
νομαρχίας προς περαιτέρω εκμετάλλευση του όλου
έργου. Άλλωστε ο ενάγων καθ' υποφορά τόσο στην αγωγή
όσο και στις κατατεθείσες προτάσεις του ενώπιον του
Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου, αλλά και ενώπιον του
Δικαστηρίου τούτου, ισχυρίζεται ότι αυτός είναι
δικαιούχος των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
επί των φωτογραφιών αυτών, χωρίς να έχει μεταβιβάσει
το δικαίωμα εκμετάλλευσής τους σε τρίτον και
συνακόλουθα ούτε στην ομόρρυθμη εταιρία στην οποία
μετέχει. Βέβαια στο επισυναπτόμενο στην προκήρυξη
του μειοδοτικού διαγωνισμού για την τουριστική
προβολή του νομού Σερρών από τη Νομαρχιακή
Αυτοδιοίκηση φυλλάδιο και υπό τον τίτλο

περιλαμβάνονταν και η γενική αναφορά ότι
«για δράσεις που αφορούν σε εκδόσεις τουριστικών
εντύπων, φυλλαδίων, cd-rom, dvd κλπ τα δικαιώματα
ιδιοκτησίας, χρήσης, κατοχής, εκμετάλλευσης,

18η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

προβολής, επεξεργασίας και γενικά τα πνευματικά
(copyright) δικαιώματα ανήκουν αποκλειστικά στη ΝΑ
Σερρών». Όπως προκύπτει σαφώς από τη διατύπωση του
όρου η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση επεφύλαξε γι' αυτήν
την αποκλειστικότητα της εκμετάλλευσης των
δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας επί του έργου
που θα δημιουργούνταν από τις δράσεις, για τις
οποίες προκηρύχθηκε ο μειοδοτικός διαγωνισμός. Στην
προκειμένη περίπτωση ο ενάγων δεν αποξενώθηκε από το
συνολικό έργο του, καθόσον το αρχείο που δημιούργησε
με τις 1200 περίπου φωτογραφίες που κάλυπταν όλο το
γεωγραφικό πλάτος του νομού δεν
δημιουργήθηκε μετά την ανάληψη του έργου με την
προαναφερθείσα σύμβαση που συνήψε με τη νομαρχία,
αλλά ήταν το προσωπικό του πνευματικό δημιούργημα,
που προέκυψε με την ενασχόλησή του με το αντικείμενο
επί σειρά ετών. Αλλά και αν ακόμη γίνει δεκτό ότι ο
ενάγων μεταβίβασε τα δικαιώματά του επί του έργου
αυτού στη νομαρχία, άποψη βέβαια που το παρόν
Δικαστήριο δεν αποδέχεται, και πάλι η εναγομένη δεν
προέβη στην ανάρτηση των φωτογραφιών αυτών κατόπιν
αδείας της Νομαρχίας. Ο σχετικός ισχυρισμός
που προέβαλε η εναγομένη πρέπει να απορριφθεί ως
κατ' ουσίαν αβάσιμος, καθόσον σε περίπτωση που είχε
καταρτισθεί τέτοια σύμβαση με την νομαρχιακή
αυτοδιοίκηση των προκειμένου να έχει αυτή το

19η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

σχετικό δικαίωμα δημοσιοποίησης του υλικού του dvd,
ασφαλώς θα είχε καταρτισθεί εγγράφως. Συνεπώς, η
εναγομένη θα έπρεπε να αναζητήσει τον δημιουργό
αυτών των φωτογραφιών, εφόσον επρόκειτο να τις
εκμεταλλευθεί για τη διαφήμιση των τοπικών
επιχειρήσεων στην ιστοσελίδα της, γεγονός, άλλωστε,
που θα απέφερε κέρδος στην επιχείρησή της. Μάλιστα,
και μετά τη διαμαρτυρία του ενάγοντος για τη χρήση
των φωτογραφιών του χωρίς να προηγηθεί η εκ μέρους
του παροχή σχετικής αδείας, η εναγομένη εξακολούθησε
να τις έχει αναρτημένες στην ιστοσελίδα της
επικαλούμενη τη νομότυπη διάθεση των φωτογραφιών από
τη Νομαρχία και την παροχή αδείας προς αυτήν
προς εκμετάλλευσή τους χωρίς να ερευνήσει, όπως θα
είχε υποχρέωση, την ύπαρξη δικαιωμάτων πνευματικής
ιδιοκτησίας του δημιουργού τους επ' αυτών. Πρέπει δε
να σημειωθεί ότι εξαιτίας του αντικειμένου της
δραστηριότητάς της η εναγομένη γνωρίζει καλά τους
όρους και τις προϋποθέσεις χρήσης καλλιτεχνικών
έργων, ιδιαίτερα αν ληφθεί υπόψη ότι με την χρήση
αυτών αποκομίζει κέρδος.

Με βάση όσα εκτέθηκαν πιο πάνω,
αποδείχθηκε ότι η εναγομένη υπαίτια και παράνομα
προσέβαλε τα δικαιώματα του ενάγοντος που απορρέουν
από την πνευματική του ιδιοκτησία επί του
συγκεκριμένου έργου και, συνεπώς, είναι υπόχρεη προς

20η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

αποζημίωσή του. Το ύψος της αποζημίωσης καθορίζεται, κατ' ελάχιστο όριο, από το διπλάσιο της αμοιβής, που συνήθως ή κατά νόμον, καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης, στην οποία προέβη η εναγομένη χωρίς την άδεια του ενάγοντος. Ειδικότερα, η αξία εκάστης των επίμαχων φωτογραφιών ανέρχεται, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, στο ποσό των 15 ευρώ, την οποία η εναγομένη θα κατέβαλε στον ενάγοντα για την προπεριγραφείσα χρήση τους, αλλά το ίδιο ποσό θα κατέβαλε και σε οποιονδήποτε άλλον φωτογράφο για να της παραχωρήσει την άδεια εκμετάλλευσης παρόμοιων φωτογραφιών. Επομένως, η εναγομένη έπρεπε να του καταβάλει ως αποζημίωση το διπλάσιο της αξίας των 983 και συγκεκριμένα το ποσό των 29.490 ευρώ (ήτοι $983 \times 15 \times 2$), εντόκως από την επόμενη ημέρα επίδοσης της αγωγής. Επίσης πρέπει να υποχρεωθεί να καταβάλει σ' αυτόν, ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης, την οποία υπέστη από τη σε βάρος του παράνομη και υπαίτια πράξη της (εναγομένης), το ποσό των 3.000 ευρώ, το οποίο κρίνεται εύλογο και δίκαιο, λαμβανομένων υπόψη του μεγέθους προσβολής, των συνθηκών τέλεσης αυτής, της υπαιτιότητας της εναγομένης και της κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδίκων.

Κατόπιν τούτου, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που δέχθηκε τα ανωτέρω, και έκανε κατά ένα μέρος

21η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη την υπ' αυξ. αριθ.
κατάθεσης 2308 ΜΤ 200/2011 αγωγή, ορθώς εφάρμοσε τον
νόμο και προέβη σε προσήκουσα εκτίμηση των
αποδείξεων και, ως εκ τούτου, οι σχετικοί λόγοι της
έφεσης πρέπει να απορριφθούν ως κατ' ουσίαν
αβάσιμοι. Ακολούθως η υπ' αυξ. αριθ. κατάθεσης
117/30-10-2013 έφεση πρέπει να απορριφθεί στο
σύνολό της ως ουσιαστικά αβάσιμη, να διαταχθεί η
εισαγωγή του καταβληθέντος κατ' άρθρο 495 παρ. 4
ΚΠολΔ παραβόλου στο δημόσιο ταμείο και να
καταδικασθεί η εκκαλούσα στα δικαστικά έξοδα του
εφεσιβλήτου του παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας (άρθρ.
183, 176, 189 παρ.1 και 191 παρ.2 ΚΠολΔ), όπως
ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλίαν των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ τυπικά και

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ κατ' ουσία την από 23-10-2013
και με αυξ. αριθ. κατάθεσης 117/30-10-2013
έφεση κατά της υπ' αριθ. 142/2013 απόφασης του
Μονομελούς Πρωτοδικείου που εκδόθηκε κατά
την τακτική διαδικασία.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ την εισαγωγή του παραβόλου στο
δημόσιο ταμείο.

22η σελίδα της υπ' αριθμ.1033/2015 απόφασης του
Μονομελούς Εφετείου Θεσσαλονίκης

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την εκκαλούσα - εναγομένη στα
δικαστικά έξοδα του εφεσιβλήτου - ενάγοντος του
παρόντος βαθμού δικαιοδοσίας, τα οποία ορίζει σε
εξακόσια (600) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίστηκε και
δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του παρόντος
Δικαστηρίου, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του
στη Θεσσαλονίκη, στις 29 Μαΐου 2015 απόντων των
διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους,
με παρούσα τη Γραμματέα.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΡΧΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 19/1/2016
Γραμματέας